

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2To/15/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213010121
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Tóth
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3213010121.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Tótha a sudcov JUDr. Dušana Eckera a JUDr. Jozefa Mészárosa, v trestnej veci proti obžalovanému K. S., nar. XX.XX.XXXX v A., pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., o odvolaniach obžalovaného, jeho obhajcu a Krajskej prokuratúry v Trenčíne proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 08.01.2014, sp. zn. 3T/13/2013, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11. marca 2014, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného a krajskej prokurátorky ako nedôvodné **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 08.01.2014, sp. zn. 3T/13/2013, bol obžalovaný K. S. uznaný vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že od presne neustáleného obdobia, minimálne od začiatku roka 2012 do 21.2.2013 od nezistenej osoby z Bánoviec nad Bebravou i z iných, presne neustálených zdrojov neoprávnené v Bánovciach nad Bebravou kupoval psychotropnú látku metamfetamín (pervitín), ktorú prechovával v mieste bydliska v G. J. G. na ul. J. č. XXXX/X i v obci U. X., okres Bánovce nad Bebravou, kde sa prechodne zdržoval, presne neustálené množstvo použil pre vlastnú potrebu a presne nezistené množstvo predal L. I., S. S., Y. E. za cenu 10 € za jednu dávku a dňa 30.1.2013 asi o 21.00 hod. v Bánovciach nad Bebravou na ceste pred obchodným domom Kaufland predal Z. E. papierovú skladačku s hmotnosťou 289 mg metamfetamínu s priemernou koncentráciou účinnej látky 61,8 % hmotnostných, ktoré množstvo zodpovedá najmenej 4 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktorú papierovú skladačku Z. E. dňa 30.1.2013 vydal policajtom, metamfetamín je v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z., z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch zaradený do II. skupiny psychotropných látok.

Za to bol odsúdený podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. s prihliadnutím na § 38 ods. 3 Tr. zák., § 36 písm. j) Tr. zák. a § 39 ods. 1, ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 9 rokov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu pre výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. a § 78 ods. 1 Tr. zák. mu bol uložený ochranný dohľad v trvaní jedného roka.

Citovaný rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože ho v zákonnej lehote napadol odvolaním jednak obžalovaný a tiež prokurátorka Krajskej prokuratúry Trenčín.

Prokurátorka krajskej prokuratúry v písomných dôvodoch odvolania uviedla, že odvolanie smeruje proti výroku o treste v neprospech obžalovaného, pretože podľa jej názoru neboli splnené podmienky

pre použitie mimoriadneho zmiernovacieho ustanovenia, a to ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Samotné čiastočné priznanie obžalovaného k trestnému činu, jeho vyjadrenie ľútosti nad svojím konaním a vedenie riadneho života pred spáchaním skutku nepredstavuje žiadnu mimoriadnu okolnosť odôvodňujúca použitie ustanovenia § 39 ods. 1 Tr. zák. Tieto skutočnosti majú povahu pohľadávacích okolností, na ktoré je potrebné prihliadať v zmysle § 38 ods. 2 Tr. zák. Vo vzťahu k obžalovanému súd prvého stupňa neuviedol žiadnu výnimočnú okolnosť, prípadne mimoriadne pomery páchatela vyznievajúce v jeho prospech a majúce význam pre mimoriadne zníženie trestu. V trestnej činnosti obžalovaného prevažujú pritom aspekty, ktoré nevyznievajú v jeho prospech. Obžalovaný spáchal trestný čin závažnejším spôsobom konania, teda za okolnosti podmieňujúcej použitie vyššej trestnej sadzby. Prítom aj keď súd prvého stupňa zistil u obžalovaného pohľadávaciu okolnosť, spočívajúcu vo vedení riadneho života pred spáchaním trestného činu, je potrebné poukázať na jeho sklony k páchaniu trestnej činnosti, keďže mal trestné stíhanie za prečin krádeže, ktoré bolo podmieňujúco zastavené. Vzhľadom k uvedenému je prokurátorka názoru, že obžalovanému aj po zohľadnení všetkých skutočností, okolností prípadu, jeho postoj k trestnej činnosti a osobu páchatela, je z hľadiska účelu trestu potrebné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby ustanovenia § 172 ods. 2 Tr. zák., tak ako to navrhol prokurátor na hlavnom pojednávaní pred prvostupňovým súdom. Preto navrhla, aby krajský súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a sám rozhodol tak, že obžalovanému uloží podľa § 172 ods. 2 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 3, § 36 písm. j) Tr. zák. nepodmienečný trest odňatia slobody v dolnej polovici trestnej sadzby so zaradením do ústavu s maximálnym stupňom strázenia a ochranný dohľad v trvaní jedného roka.

V písomných dôvodoch odvolania podaných prostredníctvom obhajcu obžalovaný uviedol, že sa domáha zmeny napadnutého rozsudku, nakoľko nebolo jednoznačne preukázané, že by kupoval alebo prechovával pervitín a tento predával tretím osobám. Jediná preukázaná skutočnosť je tá, že sám bol konzumentom drog, k čomu sa aj priznal. Iná situácia je vo vzťahu ku kvalifikácii jeho konania podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. Poukázal na to, že podľa jeho názoru okrem výpovedí svedkov, ktorí sa sami priznali, že sú konzumenti, a teda spáchali rovnaký trestný čin ako on sám, neexistuje žiadny iný dôkaz preukazujúci pravdivosť výpovedí týchto svedkov. Ide o svedkov S., E. a I.. Nie je pravdou, že by predával nezistené množstvo drogy vyššie uvedeným osobám. Ich výpovede považuje za nehodnoverné a úkony vykonané nezákonným spôsobom, a teda procesne nespôsobilé. Nie je zjavné kto, ako a kedy sa k týmto svedkom dostal a na základe čoho boli predvolávaní. On sám sa dobrovoľne priznal len k tomu, že E. zanesol od Y. drogu a ktorému odovzdal aj peniaze určené pre Y.. Okresný súd sa vôbec nezaoberal procesným postupom v prípravnom konaní, pričom poukázal na skutočnosť, že vyššie uvedeným svedkom do dnešného dňa nebolo vznesené obvinenie a zostáva otázkou, prečo ich výpoveď je považovaná za hodnovernú. Aj svedok E. uviedol, že na neho bol psychický nátlak v tom smere, že pokiaľ nebude usvedčovať jeho, bude stíhaný spolu s ním ako organizovaná skupina. Nehodnovernosti výpovedí svedkov nasvedčuje aj postup orgánov činných v trestnom konaní, konkrétne zmena právnej kvalifikácie, ktorá nastala až 09.04.2013 a odvolateľ si kladie otázku, kde boli títo svedkovia v čase, keď bolo vznesené obvinenie. Títo svedkovia nikdy nepopísali kde, kedy a za akých okolností im mal drogy predávať, ani v akých množstvách. Iba stále tvrdia, že ich od neho kupovali. Ak by takéto tvrdenie bola pravda, prečo orgány činné v trestnom konaní nepostupovali tak, že ho monitorovali a zadržali pri predaji a preberaní financií.

Pokiaľ ide o výpovede svedkov E., S., E. a I., podľa názoru obžalovaného sa prvostupňový súd dopustil procesného pochybenia, keď pri evidentnom rozpore výpovedí svedkov z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní boli sudcom čítané výpovede z prípravného konania bez toho, aby na takýto postup dal podnet prokurátor, pričom boli čítané výpovede z 12.02.2013 a vznesené obvinenie bolo dňa 14.02.2013. Takéto dôkazy nepovažuje za vykonané v súlade so zákonom, nakoľko ak výsluch svedka nebol vykonaný v súlade s ustanoveniami Trestného poriadku, tento nedostatok nemožno napraviť tým, že pri ďalšom výsluchu svedka, ktorý sa už realizuje v súlade so zákonom, sa tento odvolá na skoršiu procesnú pochybnú výpoveď, táto nemôže byť ani pred súdom použitá. V zmysle uvedeného je teda potrebné výpovede svedkov považovať od počiatku za nezákonné a nie je možné ich hodnotiť v neprospech obžalovaného. Postup okresného súdu, ktorým odstraňoval nejasnosti nebol v súlade so zákonom. Preto následne pri správnom vyhodnotení situácie, ho nemohol uznať vinným v zmysle § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. a ukladať trest podľa tohto ustanovenia.

Vzhľadom na vyššie uvedené skutočnosti obžalovaný žiadal, aby po zrušení napadnutého rozsudku krajský súd sám rozhodol tak, že ho z dôvodu procesných pochybení oslobodí spod obžaloby. V prípade, ak by sa krajský súd nestotožnil s jeho argumentáciou absolútne, ale len v časti procesného pochybenia pri výsluchu svedkov a tieto výpovede uzná za neprípustné, prípadne budú vyhodnotené v jeho prospech, žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), e) Tr. por., skutok prekvalifikoval tak, že ho uzná vinným len v zmysle § 172 ods. 1 písm. c), d) Tr. zák. a uloží mu primeraný trest na spodnej hranici trestnej sadzby so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. V prípade, ak by sa krajský súd nestotožnil so žiadaným s jeho tvrdením, žiadal zohľadniť jeho čiastočné priznanie, jeho predchádzajúci spôsob života, vek a použil ustanovenie § 39 ods. 1, 2 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu odňatia slobody, nakoľko s ohľadom na všetky okolnosti je trest, ktorý mu bol uložený v trvaní 9 rokov nepodmienečne neprimerane prísny.

K odvolaniu obžalovaného sa písomne vyjadrila prokurátorka, ktorá uviedla, že napadnutý rozsudok považuje vo výrokoch o vine aj ochrannom opatrení za správny a zákonný. Konanie obžalovaného bolo jednoznačne preukázané vykonanými dôkazmi, pokiaľ ide o svedecké výpovede Z. E., S. S., Y. E. a L. I., títo boli riadne vypočutí po vznesení obvinenia, títo aj na hlavnom pojednávaní zhodne potvrdili, že od obžalovaného kupovali pervitín za 10 Eur za jednu dávku, pričom pri kúpe sa stretávali s obžalovaným buď v Bánovciach nad Bebravou alebo v obci U. X., kde sa obžalovaný zdržiaval u svojej matky. Zhodne všetci svedkovia potvrdili, že obžalovaného poznali dlhšiu dobu. Nie je pravdivé tvrdenie obžalovaného, že títo svedkovia sa objavili 2 mesiace po vznesení obvinenia (obvinenie bolo vznesené dňa 14.02.2013), pričom svedkovia L. I. a S. S. boli vypočutí už 20.02.2013, svedok E. po začatí trestného stíhania (začaté 29.01.2013) dňa 12.02.2013. Nie je pravdivé tvrdenie obžalovaného, že by títo svedkovia nikdy nepopísali kedy, kde a za akých okolností im mal obžalovaný drogy predávať, naopak zhodne vedeli popísať ako, kde a aké množstvo drogy od obžalovaného kupovali. Je pravdou, že svedkovia E. a S. na hlavnom pojednávaní vypovedali rozporne ohľadne skutočnosti, že kupovali a koľkokrát od obžalovaného pervitín, preto na podnet prokurátorky, ktorá svedkov vypočúvala boli čítané výpovede týchto svedkov z prípravného konania na odstránenie rozporov. Nie je teda pravdivé tvrdenie obžalovaného, že výpovede týchto svedkov čítal predseda senátu bez podnetu prokurátorky a že boli čítané výpovede z 12.02.2013. V tento deň bol vypočutý iba jeden svedkov, a to Z. E., ostatní boli vypočutí po vznesení obvinenia. Rovnaká situácia bola na hlavnom pojednávaní dňa 08.01.2014 u svedkyne L. I., kedy bola na podnet prokurátorky čítaná výpoveď svedkyne z 20.02.2013 a týkala sa skutočnosti, koľkokrát kupovala od obžalovaného pervitín. Napokon pokiaľ obžalovaný vyslovuje počudovanie nad tým, kto objavil svedkov, ktorí ho usvedčovali zo spáchania žalovanej trestnej činnosti, tak k tomu prokurátorka uviedla, že to boli jedine operatívne zložky polície zriadené na odhaľovanie takejto trestnej činnosti. Vzhľadom k uvedenému možno konštatovať, že výpovede svedkov boli vykonané zákonným spôsobom. Na základe vykonaného dokazovania tiež potom prvostupňový súd správne kvalifikoval konanie obžalovaného ako obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák. Preto navrhla, aby krajský súd odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietol. Napokon pokiaľ ide o výrok o uloženom treste odňatia slobody, v plnej miere sa pridrižiava písomne podaného odvolania.

Na verejnom zasadnutí konanom o odvolaní, prokurátorka krajskej prokuratúry uviedla, že sa v plnej miere pridrižiava dôvodov jej odvolania podaného proti výroku o treste. Navrhla zrušiť v napadnutom rozsudku výrok o treste a obžalovanému uložiť trest odňatia slobody v dolnej polovici zákonnej trestnej sadzby so zaradením na výkon trestu do ústavu s maximálnym stupňom stráženia. Odvolanie obžalovaného navrhla zamietnuť.

Obhajca obžalovaného sa na verejnom zasadnutí plne pridržal prednesených dôvodov odvolania a žiadal, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b), c), d), e) Tr. por. v celom rozsahu uznal vinu len podľa ustanovenia § 172 ods. 1 písm. c) Tr. zák., nakoľko obžalovaný nenaplnil znaky kvalifikované v skutkovej podstate podľa ods. 2, teda že skutok spáchal na viacerých osobách. Čo sa týka odvolania krajskej prokurátorky, toto navrhol zamietnuť ako nedôvodné.

Obžalovaný uviedol, že sa v plnej miere pridrižiava návrhu svojho obhajcu. Dodal, že mu je ľúto, čo sa stalo, avšak uložený trest sa mu zdá neprimerane prísny.

Podľa § 317 ods. 1 Tr. por. ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 Tr. por. alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 Tr. por., preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Krajský súd preskúmajúc napadnutý rozsudok na základe podaných odvolaní zistil, že odvolania obžalovaného a krajskej prokurátorky nie sú dôvodné.

Odvolací súd uvádza, že súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal všetky dostupné dôkazy, ktoré by mohli prispieť k objasneniu veci a vo vzťahu k skutkovým zisteniam tvoriacim podstatu súdeného trestného činu je napadnutý rozsudok výsledkom konania, pri ktorom súd prvého stupňa postupoval podľa ustanovení Trestného poriadku, pričom v konaní nezistil žiadne chyby, ktoré by mohli mať vplyv na objasnenie stavu veci tak, ako je uvedený v rozsudku okresného súdu. Odvolací súd starostlivo preskúmajúc napadnutý rozsudok a vykonané dokazovanie vo veci, dospel k záveru, že skutkové a právne závery prvostupňového súdu sú správne, tento hodnotil dôkazy tak jednotlivo ako aj v súhrne a svoje rozhodnutie riadne vysvetlil v odôvodnení napadnutého rozsudku, ktoré je v intenciách ustanovenia § 168 Tr.por. Pritom nie je možné sa stotožniť s dôvodmi odvolania obžalovaného, ktorého podstata spočívala v tvrdení, že sa prvostupňový súd dopustil procesného pochybenia, že pri rozpore výpovedí svedkov E., S., E. a I. z prípravného konania a na hlavnom pojednávaní boli sudcom čítané výpovede z prípravného konania bez toho, aby na takýto postup dal podnet prokurátor a následne tiež dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam a tiež nesprávnej právnej kvalifikácii.

Zo zápisníc o hlavnom pojednávaní vyplýva, že z dôvodu odstránenia rozporov boli výpovede čítané v rámci výsluchu svedkov vedenom prokurátorkou, teda na jej podnet. Taktiež nemožno súhlasiť s tvrdením, že súd prvého stupňa svoje rozhodnutie o vine oprel o dôkazy, ktoré neboli vykonané v súlade so zákonom, konkrétne výpovede svedkov E., S., E. a I. pred vznesením obvinenia. V prejednávanej veci bolo vyšetrovateľom začaté trestné stíhanie vo veci dňa 29.01.2013 a obžalovanému vznesené obvinenie dňa 14.02.2013. Všetky výsluchy svedkov I., S., E. boli vykonané po vznesení obvinenia a to I. dňa 20.02.2013, S. v dňoch 20.02.2013 a 05.03.2013 (v druhom prípade za prítomnosti obhajcu), E. 26.03.2013 (za prítomnosti obhajcu). Svedok E. bol vypočutý prvýkrát dňa 12.02.2013 a opätovne dňa 27.03.2013 za prítomnosti obhajcu, kde v oboch výpovediach uvádzal, že od obžalovaného kupoval drogy viackrát do mesiaca. V druhej výpovedi zo dňa 27.03.2013 potvrdil pravdivosť svojej výpovede zo dňa 12.02.2013, avšak nešlo len o „odvolanie sa na predošlú výpoveď“ tak ako sa to snaží naznačiť obžalovaný v odvolaní (je potrebné zdôrazniť, že tento úkonu sa zúčastnil aj obhajca), ale svedok podrobne popísal okolnosti kupovania pervitínu od obžalovaného. Pritom na hlavnom pojednávaní svedok E. ešte pred tým ako boli odstraňované rozpory s výpoveďou z prípravného konania, uviedol, že dňa 30.01.2013 kúpil od obžalovaného skladačku pervitínu za 30,- €. Vzhľadom k uvedenému možno konštatovať, že výpovede týchto svedkov boli vykonané zákonným spôsobom a súd na ne správne prihliadal pri svojom rozhodovaní.

Obžalovaného zo spáchania skutku a z predaja drogy (pervitínu) nepochybne svojimi výpoveďami usvedčujú svedkovia Z. E., L. I., S. S., Y. E., ktorí tak v prípravnom konaní, ale aj pred súdom potvrdili, že pervitín kupovali od obžalovaného K. S., a to opakovane. Vyvrátili tak obranu obžalovaného, pričom nie je pravdivé jeho tvrdenie, že by títo svedkovia nikdy nepopísali kde, kedy a za akých okolností im mal drogy predávať, ani v akých množstvách. Aj odvolací súd v kontexte všetkých dôkazov vyhodnotil tieto výpovede ako pravdivé, pričom samotná skutočnosť, že títo svedkovia sú konzumentmi drog nemôže automaticky sama osebe bez ďalšieho znamenať, že ich výpovede sú nehodnoverné, ako to tvrdí obžalovaný. Napokon ani tvrdenie, že nikto z týchto svedkov nebol trestne stíhaný nie je namieste, pretože napríklad svedok E. bol právoplatne odsúdený za obdobnú trestnú činnosť. Výpovede vyššie uvedených svedkov tiež nepriamo potvrdili svedkovia Z. D. a S. H., ktorí síce sami od obžalovaného drogu nekúpili, avšak počuli o tom, že obžalovaný drogy predával. Napokon z listinných dôkazov, a to zápisnice o vykonaní prehliadky iných priestorov a znaleckých posudkov vyplynulo, že skladačku, ktorú Z. E. kúpil dňa 30.01.2013 od obžalovaného za 30,- €, dobrovoľne vydal a táto obsahovala metamfetamín s hmotnosťou 289 mg a priemernou koncentráciou účinnej látky 61,8 % hmotnostných, čo zodpovedá 4-18 obvykle jednorázovým dávkam drogy. Taktiež bolo znaleckým dokazovaním zistené, že vzorky moču a krvi obžalovaného potvrdzujú požitie metamfetamínu a konope, resp. hašišu a na steroch rúk obžalovaného bola zistená prítomnosť stôp metamfetamínu.

Vyššie uvedené skutočnosti sú len tie najdôležitejšie, na ktoré odvolací súd považoval nutné poukázať z hľadiska podaného odvolania obžalovaným vo vzťahu ku skutkovým zisteniam súdu prvého stupňa, pričom s ďalším odôvodnením týkajúcim sa jednotlivých vykonaných dôkazov, celkového vyhodnotenia dôkaznej situácie a ustálenia skutkových zistení v plnej miere odkazuje na podrobné odôvodnenie napadnutého rozsudku, s ktorým sa stotožnil.

Aj vo vzťahu k právnomu posúdeniu konania obžalovaného prvostupňový súd postupoval správne. Obžalovaný nepochybne konaním popísaným v skutkovej vete napadnutého rozsudku naplnil znaky obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. j) Tr. zák., pretože neoprávnene zadovážil, predal a prechovával po akúkoľvek dobu psychotropnú látku a skutok spáchal závažnejším spôsobom konania, keď takúto látku predával viacerým osobám.

Čo sa týka uloženého trestu, v tomto smere prvostupňový súd správne vychádzal zo zásad uvedených v § 34 ods. 4 Tr. zák. a účelu trestu a prihliadol na všetky skutočnosti dôležité z hľadiska jeho ukladania, najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti nápravy.

Je potrebné uviesť, že v prejednávacom prípade u obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. c) Tr. zák. je trestná sadzba od 10 do 15 rokov odňatia slobody. Keďže obžalovanému poľahčovalo v zmysle § 36 písm. j) Tr. zák., že doposiaľ viedol riadny život (vzhľadom na osvedčenie sa v skúšobnej dobe po podmienenom zastavení trestného stíhania v predchádzajúcom prípade prvostupňový súd na túto skutočnosť správne neprihliadal), pričom priťažujúce okolnosti zistené neboli, po úprave základnej trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 3 Tr. zák. hrozil obžalovanému trest odňatia slobody od 10 rokov do 13 rokov a 4 mesiace. Po vyhodnotení všetkých skutočností a zásad dôležitých z hľadiska jeho ukladania, však prvostupňový súd pri ukladaní trestu použil ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. o mimoriadnom znížení trestu a uložil obžalovanému trest odňatia slobody pod dolnú hranicu trestnej sadzby, vo výmere 9 rokov, čo bolo namietané prokurátorom. Odvolací súd zaoberajúc sa argumentáciou prokurátora uvádzanou v odvolaní, že ustanovenie § 39 ods. 1 Tr. zák. pri ukladaní trestu nemožno v tomto konkrétnom prípade aplikovať, nie je v danom prípade namieste, k čomu súd viedli nasledujúce úvahy a skutočnosti. Je nutné uviesť, že na jednej strane štát chráni svoj záujem na ochrane ľudského života a zdravia pred škodlivými účinkami omamných a psychotropných látok, jedov a prekurzorov, a to aj za použitia prísnych sankcií postihujúcich také protiprávne konanie, akého sa dopustil obžalovaný, v čom sa prejavuje prvok generálnej prevencie. Na druhej strane Trestný zákon v základných zásadách ukladania trestov, konkrétne v ustanovení § 34 ods. 1 Tr. zák. hovorí, že trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatel'om tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov, trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatel'a spoločnosťou. Z uvedeného je zrejmé, že pri ukladaní trestu je nutné prihliadať nielen na generálnu prevenciu, ale aj individuálnu a trest má teda spĺňať nielen represívnu funkciu, ale aj prevýchovnú, pričom tieto majú byť vyvážené. Jedným zo zákonných nástrojov zohľadnenia uvedeného je aj možnosť použitia § 39 ods. 1 Tr. zák., podľa ktorého ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprimerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom. V prejednávacom prípade sa krajský súd dôsledne zaoberal vyššie uvedenými skutočnosťami majúcimi vplyv na potrestanie obžalovaného za spáchaný obzvlášť závažný zločin. Vzal pri tom do úvahy najmä to, že obžalovaný doposiaľ nebol súdne trestaný a nebol vo výkone trestu odňatia slobody. Preto trest odňatia slobody v rámci zákonom ustanovenej trestnej sadzby, ktorý je zo zákona nepodmienečný, by sa minul prevýchovným účinkom, prevažovala by len represívna stránka trestu. Odvolací súd uvádza, že aj keď je trest uložený pod dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby, je nutné povedať, že ide o pomerne dlhodobé obmedzenie osobnej slobody obžalovaného, ktoré podľa presvedčenia súdu bude mať na neho dostatočný prevýchovný vplyv, aby si uvedomil závažnosť svojho protispoločenského konania a bude splnený účel trestu tak, ako to má na mysli ustanovenie § 34 Tr. zák., t.j. chrániť spoločnosť pred páchatel'mi trestných činov, zabrániť odsúdenému v ďalšom páchaní trestnej činnosti a vychovať ho k tomu, aby viedol riadny život a tiež výchovne pôsobil na ostatných členov spoločnosti.

V súlade s ustanovením § 48 ods. 3 písm. b) Tr. zák. správne prvostupňový súd zaradil obžalovaného do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia. Obligatórne potom uložil obžalovanému podľa § 76 ods. 1 Tr. zák. aj ochranný dohľad a podľa § 78 ods. 1 Tr. zák. určil jeho trvanie na 1 rok. Aj odvolací súd dospel k záveru, že takto uloženým trestom spolu s uloženým ochranným dohľadom bude splnený jeho účel, pričom na druhej strane nezistil podmienky pre jeho ďalšie zmiernenie, tak ako sa toho domáhal odvolaním obžalovaný.

Z uvedených dôvodov potom odvolania obžalovaného ako aj krajskej prokurátorky odvolací súd nepovažoval za dôvodné a podľa § 319 Tr. por. ich zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.